

Pogajalsko izhodišče Republike Slovenije za Področje 21

REGIONALNA POLITIKA IN KOORDINACIJA STRUKTURNIH SKLADOV

Republika Slovenija sprejema pravni red Evropske unije za področje 21 - Regionalna politika in koordinacija strukturnih skladov v celoti in ne zahteva prehodnega obdobja ali izjem.

Pravni red s področja 21 - Regionalna politika in koordinacija strukturnih skladov bo po pristopu k Evropski uniji neposredno veljaven v Republiki Sloveniji. Pravna ureditev v Republiki Sloveniji, ki ureja institucionalno strukturo za vključitev Republike Slovenije v kohezijsko in strukturno politiko Evropske unije večinoma že obstaja. Izvedbeni predpisi novega Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Ur. l. RS št. 60/99) bodo sprejeti najkasneje do 29.02.2000.

Republika Slovenija sprejema načelo strukturnih skladov Evropske unije o teritorialni koncentraciji pomoči v tiste dele ozemlja, ki so pomoči najbolj potrebni. Za ta namen bo do 31.12.1999 uveljavila statistično klasifikacijo NUTS (Nomenclature des Unites Territorielles pour Statistique) in v sodelovanju z Evropskim statističnim uradom EUROSTAT ozemlje Republike Slovenije razčlenila na statistične teritorialne enote. Ravni NUTS-0 in NUTS-1 bo predstavljala država kot celota. Na ravni NUTS-2 bo Republika Slovenija predlagala oblikovanje dveh statističnih regij; prvo bi predstavljalo metropolitansko območje glavnega mesta Ljubljane, drugo pa preostali del države. Glede na dogovorjeno rešitev na ravni NUTS-2 bo Republika Slovenija na ravni NUTS-3 predlagala oblikovanje 12 do 13 statističnih regij.

V Republiki Sloveniji večina institucij, potrebnih za izvajanje pravnega reda Evropske unije na področju Regionalna politika in koordinacija strukturnih skladov, že deluje. Republika Slovenija bo nekatere od teh institucij (Agencija Republike Slovenije za regionalni razvoj, Sklad za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega

podeželja, regionalne razvojne agencije) kadrovsko okrepila in zagotovila njihovo učinkovito delovanje. Najkasneje do 31.12.1999 bo ustanovila Svet za strukturno politiko. V okviru reforme državne uprave bo zagotovila učinkovito in usklajeno delovanje državnih ministrstev in v okviru pristojnih resorjev oblikovala oziroma preoblikovala ter usposobila za delovanje potrebno upravno in implementacijsko strukturo. Na regionalni ravni bo po načelu partnerstva z lokalnimi skupnostmi in drugimi razvojnimi dejavniki v regiji postopoma vzpostavila racionalno mrežo regionalnih razvojnih agencij. Uresničevanju teh nalog je podprto s tehnično pomočjo PHARE v okviru Posebnega pripravljalnega programa, ki se izteče naslednje leto. Republika Slovenija si bo še naprej prizadevala uresničevati navedene naloge s tehnično pomočjo Evropske unije.

Z dnem dejanske vključitve v Evropsko unijo Republika Slovenija pričakuje polno vključitev v vse obstoječe programe strukturne in kohezijske politike. Za vključitev v kohezijsko politiko bo Republika Slovenija do datuma dejanskega pristopa k Evropski uniji predložila in uskladila Konvergenčni program ekonomske politike s katerim bo nadgradila že obstoječi dvostranski predpristopni dokument Skupna ocena prednostnih nalog ekonomske politike. Za vključitev v sistem strukturnih skladov bo Republika Slovenija do 30.06.2001 predložila in uskladila Državni razvojni program 2000-2006, s katerim bo nadgradila že obstoječi predpristopni Preliminarni državni razvojni program 2000-2002. Republika Slovenija bo pospešila institucionalne reforme ter nadaljevala z vodenjem stabilizacijske in razvojno naravnane ekonomske politike, da bi do dneva pristopa zagotovila čim večjo absorpcijsko sposobnost in zadostna domača sredstva za uresničevanje načela sofinanciranja razvojnih programov.

UTEMELJITEV

1. POSEBNE ZNAČILNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

Vključevanje novih držav dodaja geografskemu in socialno-ekonomskemu prostoru Evropske unije nove značilnosti. Ob vključitvi Republike Slovenije je mogoče izpostaviti njeno izjemno naravno in kulturno raznovrstnost. Temeljni pečat njeni podobi daje stik in prepletanje štirih evropskih geografskih enot (Alpe, Panonska kotlina, Dinarsko gorstvo in Jadransko morje). To se kaže v velikem številu naravnih regij, naravno izoblikovanih mejah, reliefni pestrosti ozemlja, veliki biološki pestrosti, obmejnosti, narodnih manjšinah, razpršeni poselitvi ter v raznolikosti in istočasno v krhkosti krajinotvornih elementov. Posledica je težja prehodnost območij in težavne razmere za poselitev in organizacijo gospodarskih dejavnosti.

Drugi element, ki ga je smiselno izpostaviti, je dosedanja makroekonomska uspešnost prehoda v tržni ekonomski sistem. Republika Slovenija je bila med tistimi državami na prehodu, ki so obdobje krize prešle relativno hitro. Bruto domači proizvod je že v letu 1993 ponovno začel naraščati in v letu 1998 je bila ponovno dosežena raven gospodarske aktivnosti iz leta 1987, ko je padajoča gospodarska rast naznanila gospodarsko in politično krizo v nekdanji Jugoslaviji. V tem času so bile izvedene številne strukturne spremembe v gospodarstvu, dosežena makroekonomska stabilizacija (znižanje inflacije na enoštevilčno raven) in uveljavljene osnovne prvine tržnega sistema. Republika Slovenija je te rezultate dosegla brez deficitov v plačilni bilanci in javnih financah. V letu 1997 je njena relativna gospodarska razvitost dosegla 68 % povprečnega bruto domačega proizvoda na prebivalca po kupni moči v Evropski uniji. S 13.000 EURO BDP na prebivalca se je precej približala najmanj razvitima članicama Evropske unije Grčiji in Portugalski.

Nasprotno prikazani makroekonomski splošni sliko obstaja manj zadovoljivo stanje na področju notranje socialno ekonomske kohezije. Koncentracija gospodarskih dejavnosti in prebivalstva le na nekaterih območjih sta povzročila različne pogoje za življenje in delo (velike razlike v prostorski razporeditvi delovnih mest, stopnji brezposelnosti, v izobrazbeni strukturi prebivalstva), neustrezno prometno povezanost med regijami in neenakomerno dostopnost do družbene infrastrukture znotraj regij. Problemi so še posebej izraziti v strukturno zaostalih in ekonomsko-razvojno šibkih območjih s pretežno agrarno usmeritvijo, v območjih z demografskimi problemi, z

nizkim dohodkom na prebivalca, v ekonomsko in socialno nestabilnih območjih s staro industrijsko strukturo, z visoko stopnjo brezposelnosti ter v obmejnih območjih. S prehodom v tržni ekonomski sistem v devetdesetih letih so se tovrstni strukturni problemi jasno pokazali in na nekaterih področjih še poglobili.

Republika Slovenija je pripravila Belo knjigo o regionalnem razvoju v Sloveniji, kjer ugotavlja, da bo vključevanje v Evropsko unijo povečalo stopnjo prostorske, gospodarske in komunikacijske povezanosti ter odprtosti na vseh področjih. Prost pretok ljudi in blaga, storitev in kapitala ter informacij, pospešitev domačih in tujih naložb in vključitev v sistem evroregij bodo prinesli številne razvojne koristi. Obenem se bo povečal pritisk na spreminjanje Slovenije v tranzitno ozemlje, koncentracijo gospodarskih aktivnosti v okolici glavnega mesta, centralizacijo, nadaljnjo depopulacijo in povečevanja regionalnih razvojnih razlik. Problemi regionalnega razvoja bodo s pristopom k Evropski uniji dobili nove razsežnosti, ki jih bo mogoče razreševati le z velikim angažiranjem razvojne politike in povečanim obsegom proračunskih sredstev. Ta so v Republiki Sloveniji omejena zaradi številnih nalog pri prilagajanju pravnemu redu Evropske unije in izvajanja strukturnih reform. Največje so finančne potrebe na področju infrastrukture, varstva okolja in v kmetijstvu. V Nacionalnem programu za prevzem pravnega reda Evropske unije do leta 2002 ocenjujemo, da bodo v naslednjih nekaj letih zgolj projekti, ki so neposredno povezani z vključevanjem Republike Slovenije v Evropsko unijo, zahtevali sofinanciranje državnega proračuna v višini do 4 % bruto domačega proizvoda letno.

Republika Slovenija si bo prizadevala v okviru Evropske unije razvijati prednosti svojega geopolitičnega položaja in zagotoviti dobro infrastrukturno vključenost v širši evropski prostor. Hkrati ne želi postati samo dežela tranzita. Izkoristiti želi obmorsko lego in uveljaviti pomorsko usmeritev ter ohraniti nacionalno prostorsko in kulturno identiteto. Z aktivno politiko želi omogočiti skladen in endogen regionalni razvoj, oziroma preseganje sedanjih regionalnih razlik. Regionalna politika naj bi pospeševala medsebojno sodelovanje med regijami in z regijami v sosednjih državah ter vpetost Slovenije v evropsko regionalno omrežje. Ohranjanje vsaj minimalne poseljenosti v hribovitih in odročnih območjih je predpogoj za ohranjanje in razvijanje kulturne krajine. Navedeni cilji na področju regionalnega in prostorskega razvoja so praktično identični ciljem kohezijske in strukturne politike Evropske unije zato Republika Slovenija pričakuje, da jih bo tudi po vključitvi v Evropsko unijo lahko uveljavljala.

2. ZAKONSKA UREDITEV NA PODROČJU REGIONALNE POLITIKE V REPUBLIKI SLOVENIJI

Sedanja zakonska ureditev v Republiki Sloveniji

Večino pravnega reda s področja strukturne in kohezijske politike Evropske unije sestavljajo uredbe, ki bodo s pristopom neposredno uporabljive v pravnem redu Republike Slovenije. Kljub temu pa bo vključevanje Republike Slovenije v strukturno politiko Evropske unije zahtevalo prilagoditev mehanizmov in instrumentov spodbujanja razvoja in oblikovanje ustrezne institucionalne strukture za izvajanje pravnega reda na tem področju.

Republika Slovenija je 16.7.1999 sprejela Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Ur.l. RS, št. 60/99), ki je vzpostavil osnovni institucionalni okvir za izvajanje pravnega reda Evropske unije na področju Regionalna politika in koordinacija strukturnih skladov.

Za oblikovanje institucionalne strukture je pomemben tudi Zakon o javnih financah (Ur. l. RS, št. 79/99), ki je sistemski zakon na področju javnega financiranja. Zakon uvaja enoten postopek načrtovanja, implementacije in kontrole programov, financiranih iz domačih in tujih virov, ter večletno proračunsko programiranje.

Proces usklajevanja s pravnim redom EU

Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, ki je stopil v veljavo 13.08.1999, predstavlja podlago za izvajanje strukturne politike Evropske unije v Republiki Sloveniji in je v celoti usklajen z načeli regionalne strukturne politike Evropske unije.

Republika Slovenija bo najkasneje do 29.02.2000 izdala podzakonske akte, potrebne za izvajanje zakona: Uredbo o določitvi meril za opredelitev problemskih območij in občin, ki ustrezajo tem merilom; Uredbo o podrobnejših pogojih in merilih za dodeljevanje spodbud, pomembnih za skladen regionalni razvoj in o oblikah teh spodbud; in Sklep o ustanovitvi Sveta za strukturno politiko.

3. INSTITUCIONALNI OKVIR ZA IZVAJANJE ZAKONODAJE IN ORGANIZIRANOST ZA IZVAJANJE STRUKTURNE POLITIKE

Strukturna politika Evropske unije na območju Republike Slovenije se bo izvajala na nacionalni ravni. Sredstva strukturne pomoči se bodo preko računa pri Ministrstvu za finance dodeljevala neposredno akreditiranim implementacijskim organizacijam za financiranje razvojnih programov ministrstev. Sredstva strukturne pomoči Republiki Sloveniji bodo dopolnilna lastnim sredstvom, ki jih bodo ministrstva usmerjala v sektorske in regionalne razvojne programe.

Po sprejetem Zakonu o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja so ključne institucije za izvajanje strukturne politike na državni ravni Svet za strukturno politiko, Agencija RS za regionalni razvoj in Sklad za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja. Nosilci strukturne politike so tudi ministrstva, ki dodeljujejo razvojne spodbude.

Svet za strukturno politiko bo ustanovljen najkasneje do 31.12.1999. Svet bo usklajevalni organ vlade, ki bo odgovoren za usklajenost predlogov dokumentov za izvajanje strukturne politike na državni ravni ter za oblikovanje in usklajevanje državnih razvojnih spodbud in sredstev Evropske unije iz naslova strukturne pomoči. Člani Sveta bodo ministri, vodil ga bo minister za ekonomske odnose in razvoj.

Za politiko do Evropskega socialnega sklada in pobude EQUAL bo v Republiki Sloveniji pristojno Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve. Za politiko do Evropskega kmetijskega sklada, Evropskega ribiškega sklada in pobude LEADER bo pristojno Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Za politiko do Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega kohezijskega sklada in pobude INTERREG III A in C bo pristojno Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj. Za okoljsko komponento znotraj Evropskega kohezijskega sklada bo pristojno Ministrstvo za okolje in prostor, za prometno komponento pa Ministrstvo za promet in zveze. Za politiko do pobud URBAN in INTERREG III B bo pristojno Ministrstvo za okolje in prostor. Za koordinacijo strukturne politike v Republiki Sloveniji in politiko do Evropske unije na tem področju v celoti bo pristojno Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj.

Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja in Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Ur.l. RS št. 60/99) določata ustanovitev Agencije Republike Slovenije za regionalni razvoj, kot organa v sestavi ministrstva za ekonomske odnose in razvoj. Vlada RS je že potrdila sistemizacijo delovnih mest, ki predvideva okoli 20 zaposlenih. Agencija bo polno operativna najkasneje do 30.6. 2000. Agencija za regionalni razvoj bo opravljala razvojne, svetovalne, pospeševalne in usklajevalne naloge države pri spodbujanju razvoja. V postopku priprave državnega poročila bo pripravljala strokovne podlage za usklajevanje sektorskih razvojnih programov in dodeljevanje razvojnih spodbud različnih resorjev. Agencija za regionalni razvoj bo centralizirano razvila in vodila informacijski sistem ter izvajala strokovne naloge vsebinskega nadzora in organizirala evaluacije vseh programov strukturne pomoči Republiki Sloveniji na enem mestu. Agencija bo tudi dajala mnenja o regionalnih razvojnih programih.

Republika Slovenija bo dodatno usposobila in akreditirala Sklad za regionalni razvoj in ohranitev poseljenosti slovenskega podeželja kot specializirano implementacijsko institucijo na državni ravni na področju regionalnih razvojnih spodbud. Sklad za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja je finančna organizacija, ki je namenjen za trajnejše doseganje javnih ciljev na področju regionalne politike. Pri tem sklad, ki je pravna oseba, zbira in dodeljuje sredstva za regionalno strukturno politiko.

4. NAČELO KONCENTRACIJE RAZVOJNE POMOČI IN TERITORIALNA ČLENITEV OZEMLJA REPUBLIKE SLOVENIJE

226 Republika Slovenija bo omogočila uresničevanje načela teritorialne koncentracije razvojne pomoči tako, da bo uveljavila statistično klasifikacijo NUTS (Nomenclature des Unites Territorielles pour Statistique) in v sodelovanju z Evropskim statističnim uradom EUROSTAT ozemlje Republike Slovenije razčlenila na statistične teritorialne enote. Teritorialno statistično členitev ozemlja bo Republika Slovenija izvedla najkasneje do 31.12.1999.

Ravni NUTS-0 in NUTS-1 bo predstavljala država kot celota. Na ravni NUTS-2 bo Republika Slovenija do 31.12.1999 predlagala oblikovanje dveh statističnih regij; prvo bo predstavljalo metropolitansko območje glavnega mesta Ljubljane, drugo pa preostali del države. Razlogi za takšno rešitev so vsebinski. V Republiki Sloveniji se je postopno, kot rezultat krajinskih značilnosti in zgodovinskega razvoja, oblikovalo dvoje območij s specifičnimi razvojnimi problemi. Na eni strani je urbanizirano, gosto naseljeno ravninsko območje glavnega mesta, ki ima ustrezne lokacijske pogoje za razvoj gospodarske dejavnosti in je že doseglo raven gospodarske razvitosti, ki je primerljiva z manj razvitimi državami Evropske unije. Tu naj bi se tudi v bodoče zaostrovali predvsem prometno-komunikacijski problemi in okoljevarstvena problematika. Obremenitve okolja bodo predvidoma naraščale skupaj z naraščanjem prometa. Na drugi strani so obrobna podeželskourbana območja, ki z gospodarskega vidika zaostajajo ali stagnirajo v razvoju. Tu naj bi se tudi v prihodnje koncentrirali in zaostrovali problemi depopulacije, brezposelnosti in splošnega zaostajanja v razvoju. Navedene razvojne težnje so prisotne tudi v nekaterih državah članicah Evropske unije in pri večini držav kandidat za članstvo. Upošteva se pozitivne izkušnje drugih držav, bo tudi Republika Slovenija oblikovala metropolitansko območje glavnega mesta Ljubljane kot posebno regijo na ravni NUTS-2. To bo omogočilo izvedbo teritorialne koncentracije razvojne pomoči.

Po zadnjih podatkih EUROSTAT-a je Republika Slovenija v letu 1997 dosegla 68 % povprečne razvitosti Evropske unije, merjeno z bruto domačim proizvodom na prebivalca po kupni moči. Metropolitansko območje glavnega mesta Ljubljana dosega po prvih predhodnih ocenah okoli 25% prebivalstva Republike Slovenije in okoli 90% povprečne gospodarske razvitosti Evropske unije. Preostali del ozemlja Republike Slovenije je glede ravni gospodarske razvitosti tudi homogen celota. V razmerju do povprečne ravni razvitosti Evropske unije ne presega 60 % bruto domačega proizvoda po kupni moči Evropske unije.

Republika Slovenija še nima formalno uvedene členitve svojega ozemlja na ravni NUTS-3 statističnih enot. Statistični urad Republike Slovenije je za domače potrebe in operativno izkazovanje statističnih podatkov evropskemu statističnemu uradu EUROSTAT-u deklariral začasno členitev na 12 statističnih regij. Glede na obstoječo začasno rešitev bo Republika Slovenija do 31.12.1999 uveljavila spremembo na ravni NUTS-3 le zaradi oblikovanja posebnega metropolitanskega območja glavnega mesta Ljubljana. Republika Slovenija bo tako oblikovala 12 do 13 statističnih regij ravni NUTS-3. Relativno veliko število teritorialnih enot NUTS-3 je posledica močno razvitih regionalnih identitet na kar vplivajo zgoraj predstavljene posebne značilnosti Republike Slovenije, še posebej pa njena izjemna krajinska in kulturna raznovrstnost.

5. NAČELO RAZVOJNEGA NAČRTOVANJA

Načrtovanje razvojnih spodbud v Republiki Sloveniji poteka na način, ki je v osnovi že primerljiv s prakso Evropske unije. Republika Slovenija ima sprejet dolgoročni strateški dokument Strategija gospodarskega razvoja Slovenije. Na področju prostorskega planiranja obstaja veljavni državni prostorski plan in delujoč sistem urejanja prostora. Na podlagi teh dveh sinteznih razvojnih dokumentov je že nastala, oziroma je še v nastajanju vrsta sektorskih strategij in programov, ki opredeljujejo strateške cilje, ukrepe in potrebna finančna sredstva. Republika Slovenija izvaja tudi vsakoletno proračunsko programiranje, vključno z indikativno dolgoročno komponento na področju investicij. Za posamezna območja že tudi obstajajo regionalni razvojni programi.

Tekoča praksa in kvaliteta razvojnih dokumentov še ne ustrežata v celoti standardom, ki veljajo v Evropski uniji. Potreba po prilagajanju obstaja predvsem na področju medsebojne povezanosti razvojnih programov. To je potrebno vzpostaviti oziroma izboljšati tako med posameznimi ravni razvojnega načrtovanja (lokalna raven, regionalna raven, državna raven in po vključitvi tudi raven Evropske unije), kot tudi posameznimi sektorskimi

razvojnimi programi.

Naštete aktivnosti se že izvajajo. V teku je priprava nove Strategije gospodarskega razvoja Slovenije in Državnega razvojnega programa za obdobje 2000-2006. Dokumenta bosta sprejeta najkasneje do 30.6.2001. Priprava poteka po pravilih strukturnih skladov, ki veljajo za območja Cilja 1. Belo knjigo o regionalnem razvoju v Sloveniji, ki je bila izdelana v letu 1998 in je služila kot strokovna podlaga za pripravo Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja bo najkasneje do 31.12.2000 nadgradila Strategija regionalnega razvoja Slovenije.

6. NAČELO PARTNERSTVA

Uresničevanje načela partnerstva (socialno, regionalna, lokalna in udeležba civilne družbe) bo zagotovljeno v vseh fazah načrtovanja in izvajanja razvojnih programov. Socialni partnerji (delodajalci in delojemalci) so v pripravo osnovnih programskih dokumentov že vključeni preko Ekonomsko socialnega sveta, njihova vloga pa naj bi se v prihodnje še okrepila. Kot regionalni partnerji nastopajo lokalne skupnosti in drugi interesi organizirani znotraj regionalnih razvojnih agencij. V okviru regionalnih razvojnih agencij poteka priprava regionalnih razvojnih programov in izvajanje drugih dogovorjenih nalog s področja regionalne strukturne politike, zlasti trajnejših oblik pospeševanja gospodarskega, socialnega, prostorskega in okoljskega razvoja v regiji. V okviru Državnega zbora Republike Slovenije se načelo partnerstva odraža tudi sestava Državnega sveta, v katerem so zastopani interesi socialnih partnerjev, regij ter poklicnih in drugih organiziranih skupin civilne družbe.

Na regionalni ravni bo Republika Slovenija po načelu partnerstva zainteresiranih ministrstev z lokalnimi skupnostmi, socialnimi partnerji in drugimi razvojnimi dejavniki v regiji postopoma vzpostavila racionalno mrežo regionalnih razvojnih agencij. Pri tem bo v največji možni meri uporabila že obstoječe institucije na regionalni/lokalni ravni ter jih ustrezno dogradila in usposobila za učinkovito izvajanje regionalne politike.

7. NAČELO DODATNOSTI SREDSTEV IN ABSORPCIJSKA SPOSOBNOST REPUBLIKE SLOVENIJE

Republika Slovenija bo ob pomoči programa PHARE izvajala aktivnosti po posebnem pripravljalnem programu za vključitev v strukturno in kohezijsko politiko Evropske unije, da bi do dne dejanskega pristopa k Evropski uniji zagotovila čim večjo absorpcijsko sposobnost za polno vključitev v vse obstoječe programe. Za vključitev v

kohezijsko politiko bo Republika Slovenija do vstopa v Evropsko unijo predložila in uskladila Konvergenčni program ekonomske politike s katerim bo nadgradila že obstoječi dvostranski predpristopni dokument Skupna ocena prednostnih nalog ekonomske politike. Za vključitev v sistem strukturnih skladov bo Republika Slovenija do 30.6.2001 predložila in uskladila Državni razvojni program 2000-2006 s katerim bo nadgradila že obstoječi predpristopni Preliminarni državni razvojni program 2000-2002. V okviru državnega razvojnega programa bo Republika Slovenija prikazala in zagotovila potrebna sredstva državnega proračuna za uresničitev načela dodatnosti sredstev. Prikazana bodo tudi sredstva lokalnih skupnosti in zasebnega sektorja, ki so namenjena za financiranje razvojnih programov. Republika Slovenija ocenjuje, da zagotavljanje lastnih sredstev ne bo ovira za doseganje potrebne absorpcijske sposobnosti.

Republika Slovenija bo pospešila institucionalne reforme ter nadaljevala z vodenjem stabilizacijske in razvojno naravnane ekonomske politike, s čemer bo zagotovila potrebne makroekonomske pogoje za sprejem sredstev strukturne pomoči, ki lahko po določilih Agende 2000 dosežejo do 4 % bruto domačega proizvoda države članice Evropske unije. Ta sredstva bo Republika Slovenija usmerjala skladno z nacionalnimi prioritetami in prioritetami Evropske unije, s čemer bo lahko uresničila pričakovanja Evropske unije in državljanov Republike Slovenije o hitri in učinkoviti odpravi razvojnih zaostankov. Republika Slovenija potrebuje pomoč Evropske unije zato, da bi lahko čimprej sama nosila stroške doseganja ekonomske in socialne kohezije v okviru Unije.